

"L'àvia de la Cançó", Teresa Rebull, hauria fet 100 anys

El Nacional

Foto: Foto cedida per Picap | Vídeo: Picap

Barcelona. Dilluns, 23 de setembre de 2019

Teresa Rebull (Sabadell, 1919 - Banyuls de la Marenda, 2015) és un dels personatges més atípics de la **Nova Cançó**. Era més gran que Lluís Llach, Maria del Mar Bonet o Ovidi Montllor (i per això li deien, amablement, "la àvia de la Cançó"). Va viure, bàsicament, a la Catalunya Nord, i va compaginar la seva dedicació a la música com a **cantautora**, amb moltes altres coses (per exemple, amb el ball o amb la pintura). Per això mai no va ser tan coneguda pel públic com alguns dels seus companys. I malgrat tot, els músics que van col·laborar amb ella en guarden un gran record. De fet, el juliol de 2006, Rebull va rebre un gran homenatge, organitzat per Òmnium Cultural, en què van participar-hi molts dels seus companys d'escenaris: Lluís Llach, Maria del Mar Bonet, Joan Isaac, Pascal Comelade...: *Visca l'amor. Festa homenatge a Teresa Rebull*. El disc resultant d'aquest concert, va ser enregistrat per [Picap](#). Ara que s'acompleixen 100 anys del naixement de Rebull, malgrat tot, no hi ha previstos homenatges a aquesta cantautora emblemàtica.

Marcada per la guerra civil

Rebull va néixer a Sabadell el 21 de setembre de 1919, i. Els seus pares eren revolucionaris (ell comunista, ella anarquista). Rebull va haver de començar a treballar a una fàbrica tèxtil als 12 anys, però va estudiar a les tardes a cercles obrers d'esquerres. El 1936 va trobar una feina al Departament de Treball de la Generalitat i va començar a militar al POUM. Després dels Fets de Maig, va ser breument empresonada. En acabar la guerra, amb el seu company, Pep Rebull, va marxar a l'exili

francés. El 1940 va tornar a Barcelona, però va decidir establir-se finalment a França amb el seu company.

Des del refugi francès

A França es va fer amiga de André Bréton, Jean-Paul Sartre, Albert Camus i Georges Brassens, i va col·laborar amb el maquis francès contra els nazis. Després de la guerra mundial, ocasionalment ja es va dedicar a la música. I de 1968 a 1980 va optar per cantar en català. Va tenir contacte amb el moviment de la Nova Cançó i va fer concerts amb Lluís Llach, Maria del Mar Bonet, Ovidi Montllor, Quico Pi de la Serra... Va musicar poemes de Joan Salvat-Papasseit, de Miquel Martí i Pol, de Jordi Pere Cerdà i de Maria Mercè Marçal (entre d'altres). En algunes ocasions va cantar a *La Cova del Drac*, on va tenir contacte amb Guillem d'Efak. A la transició es va incorporar al PSC, partit en el que militaria fins el 2006.

Retir francès

A partir del 1980 només cantaria puntualment i es dedicaria principalment a la pintura, des de la seva casa de la Catalunya Nord. Allà col·laboraria estretament amb les escoles en català La Bressola. Va morir el 15 d'abril de 2015 a Banyuls de la Marenda.